

Xavier Solà, per amor a l'art

Ha exposat a Camprodon obres fetes des que va canviar de vida per dedicar-se a la pintura.

Xavier Solà, al costat d'un autoretrat en l'exposició del Casal Camprodoní Foto: Jordi Vilarrodà.

Amb 37 anys, i després d'una trajectòria dedicada al disseny industrial, el camprodoní Xavier Solà va fer un salt al buit i va decidir que es dedicaria a la seva autèntica vocació, l'art. Dos anys després, ha exposat a Camprodon alguns dels resultats del seu treball. El Casal Camprodoní ha acollit la mostra 'Procediments pictòrics', que es podia veure fins aquest diumenge.

Xavier Solà s'hi descobreix com un artista que fonamenta les seves bases en la formació clàssica. I ho mostra explícitament, exposant estudis de figura en el sentit més acadèmic del terme. Ho mostra perquè està convençut de la utilitat d'aquest aprenentatge com a

fonament. El seu itinerari vital el va dur a Sevilla, on va matricular-se a la Facultat de Belles Arts: És una societat més clàssica, i l'ensenyament també és més clàssic que aquí, explica. Treball de la figura amb model natural, estatuària grega... I també treball de les tècniques i dels procediments, l'artesanía. Xavier Solà està convençut que el domini de les tècniques serà el vehicle perquè demà pugui representar el meu interior, si no tinc tècnica no és possible. D'aquí també el nom de l'exposició i la varietat de recursos que exhibeix: dibuix, aquarel·la, tècniques diverses de gravat, oli, acrílic i pintura al tremp d'ou. Un repertori que mostra el moment de la carrera artística del camprodoní: Estic en època d'evolució constant, coneixent tot allò que m'enriqueix.

Té clar que no abandonarà la figuració com a punt de partida: La gent s'ha cansat que li hagin d'explicar les coses. Forma part d'una generació de joves artistes que parlen sense complexos d'aquest tema abans tabú.

Cadascú ha de pintar el que sent, no el que està de moda. Els tocs impressionistes són evidents. No té la voluntat d'arribar fins al mínim detall, de ser precís fins a l'infinit, perquè vol que el qui contempla el quadre tingui una porta oberta a la imaginació. La figuració que s'acosta al realisme ja la van fer els americans. Busca el seu propi punt d'equilibri, el compromís entre la realitat explícita i la imaginació implícita, en quadres els més recents, que tenen com a protagonistes objectes quotidians. Tan quotidians com un test de geranis o unes vambes, que adquireixen caràcter de bodegons i que pinta sempre al natural. Però també emergeixen amb força retrats que tendeixen a l'expressionisme: Giacometti un dels seus artistes de referència o ell mateix, un autoretrat significativament titulat Camí d'Ítaca. És on es troba Xavier Solà. I com en el poema, gaudeix del viatge.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/773899-xavier-sola-per-amor-a-lart.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mecSocietat&utm_campaign=rss